Z posledných síl (#60|

Príspevok pridal elwe
Wednesday, 14 January 2009

Nerozmýš¾ali sa pridlho. Krátka príprava a potichu otvárajú jedny z dverí, za ktorými nepoèu• žiadne zvuky. Èarodej Arnie však niè neponecháva na náhode a silnou mágiou sa skryje pred zrakmi ostatných. To že je s nimi im napovedá iba jeho dych a stopy na zaprášenej podlahe.

Pomaly a potichu sa poberajú ïalej a Krakonoš si obzerá podzemie a obèas neveriacky pokrúti hlavou. Kto navrhoval toto podzemie musel by• buï úplný šialenec, alebo je za tým schované èosi viac, èo nedokázal zisti•. Obrovské priestory sa menili vždy pri prechode do ïalšej èasti v úzke prechody ktoré boli oddelené normálnymi dvermi. Za nimi sa opä• rozširovali aby znova nechali v úžase pozorovate¾a a ukázali mu mohutnos• a majestátnos• celého podzemia podopretého mohutnými ståpmi ktoré sa strácali niekde vysoko nad nimi v hustej tme. Akoby to nestaèilo sa celé podzemie stáèalo v tvare hada a chodby sa zdali èoraz menej toèité. Rázcestie, ktorým prešli na zaèiatku bol asi stred tejto kruhovitej stavby. „Divná stavba, šialená“ zamumlal si skúsený èarodej, ktorý študoval podzemia a ve¾a ich aj navštívil. Pokrútil hlavou akoby sa chcel zbavi• nejakej myšlienky a pokraèoval v ceste sledujúc už podlahu pred sebou. (Šialená stavba = šialený DM Pekm, pozn. pisate¾a).

Prešli pove d¾a mnohých dverí, spoza ktorých však poèuli akési zvieracie zvuky a rozhodli sa preto neriskova• a nájs• to, po èo sa sem vydali. Zisti•, èi je drak Maugrim stále v jakyni.

Arnie, ktorý zahalený mocným kúzlom kráèal s nimi sa zastavil a šepotom v obrovskom priestore navrhol ostatným, že môže ís• preskúma• cestu pred nimi. Druhovia súhlasili, keïže ani poriadne nevedeli odkia¾ hlas ide, mali pocit, že Arnieho nemôže zbada• ani prípadný nepriate¾.

Arnie sa v tichosti teda vydal na prieskum. Po èase sa vrátil a oznámil druhom èo videl. Za ïalšími dverami sa ako doteraz chodba rozširuje a zatáèa. No v diali som zapoèul èosi nezvyklé, akoby tam bol nejaký obrovský hmyz. Radšej som nepokúšal š•astie a vrátil som sa nazad. Po krátkej porade kedy sa dohodli, že sa skúsenejší prieskumník a tichší èlen skupiny mních Bushido pokúsi nepozorovane dosta• zahalený Arnieho nevidite¾ným kúzlom poza obrí hmyz aby zistil èo je v chodbe za ním a nemuseli tak zvádza• ïalší nebezpeèný boj sa ten vydal na cestu. Zakrádajúc sa oddelil od skupiny a po tme, kedy videl len vïaka kúzlu zoslaného Krakonošom sa vydal do tmy podzemia.

Onedlho narazil na akési pavúkoidné stvorenia. Striasol sa v mysli tým, keby sa ich mohutné hryzadlá zaryli do jeho tela a v tichosti postupoval pove d¾a nich chodbou ïalej. Neskôr narazil ešte na jednu skupinu a chodba sa stále špirálovito toèila dokola stále vo väèších kruhoch. Po dlhom èase sa rozširovala a menila sa z opracovanej jaskyne na jaskyòu prírodnú. Mohutné stalaktity sa skoro dotýkali podlahy a ich šírka bola ako pä• statných chlapov.

Bushido sa pomaly posúval ïalej a po chvíli ostal nemo stá• na mieste z toho, èo videl v dia¾ke pred sebou. Na roz¾ahlom podzemnom priestore, v jeho zadnej èasti ležal drak. Mohutná šupinatá beštia, ktorá spala. Bushido nasucho prehltol. Až teraz si však všimol, že drak je prikovaný k zadnej stene a pravdepodobne spí. Hlavu mal položenú na zemi a obrovské oèi zavreté. Podišiel potichu ešte bližšie ako sa len odvážil a spoza jedného zo stalagmitov pozoroval obrovskú spiacu príšeru. Bola mohutná a Bushido vedel že boj s òou by trval krátko. Nepochyboval o tom, že drak by ho behom chví¾ky zožral celého ako jednohubku.

Už sa chcel pobra• naspä•, keï si zrazu všimol nejaký malý svetlý predmet ktorý mal položený pri re•azi. Zah¾adel sa pozornejši že to je akýsi list. List? Pomyslel si a myšlienky sa mu vírili hlavou. Kto by tu zanechal list? A pre koho? Mal neblahé tušenie, že list bol smerovaný práve ich skupine a že ich cesta do tejto jaskyne nebude náhodná. Ale ako sa ho zmocni•? Boj neprichádzal do úvahy a drak, napriek tomu, že bol prichytený re•azou mal obrovský manévrovací priestor. Nie, boj nebude to pravé. Ibažeby.....

Potichu sa prikrádal k drakovi tak ako len dokázal. Skoro pri tom ani nedýchal. Odkia¾si tušil, že drak bude ma• ostré zmysly èi už spí, alebo nie. Zahalenému pod rúškom kúzla nevidite¾nosti by sa mu to ale mohlo podari•. Uprene a sústredene pokraèoval ïalej. Zrazu nohou zavadil o èosi, èo nevidel. Akoby hladký závoj, èi jemný vánok, zavadil o jeho nohu a drak sa v tej chvíli prebral. Bushido zostal stá• ako obarený pár metrov od drakovej hlavy. Drakove oèi behali po jaskyni sem i tam ale nevidel ho. Nahnevaný silou nepriate¾a vychrlil drak mohutný oheò do priestoru pred sebou. Bushido však nestratil duchaprítomnos• a vrhol sa stranou. Plamene mu olízali nohy, až sa mu zaèali dymi• látkové nohavice. Ostávalo jediné. Bushido sa rozbehol k drakovi ktorý ho už vycítil. Obrovskou rýchlos•ou sa dobehol k drakovi, skoèil po liste, zdrapol ho a zavrel oèi. Jeho myse¾ cvièená dlho majstrom Dijódom sa upokojila a èas sa akoby zastavil. Predstavil si svoje telo ako nástroj mysle a snažil sa s ním hýba• v priestore. Najprv to nešlo, ale pomaly a neochotne ním pohol ako šachovou figúrkou. Šachová doska však nepredstavovala èierne a biele hracie políèka, miesto toho Bushido videl akoby zmenšenú jaskyòu. Pohýbal svojou zmenšenou figúrkou na miesto ktoré si želal a vypustil svoju myse¾ smerom k nej. Otvoril oèi a s ú¾avou zistil, že stojí kúsok od svojich druhov. Tí ostali chví¾u zaskoèení kde sa zrazu zjavil, ale následne už im Bushido v rýchlosti tlmoèil èo sa stalo, v ruke držiac list. Ten podáva Krakonošovi a rukami si hasí tlejúce obleèenie ktoré mu ešte ostalo.

V tom pred sebou z dia¾ky zaèujú rev a škrekot pavúkoidných stvorení. Druhovia na seba krátko pozrú a už sa behom rútia naspä•. „Sú príliš rýchly, tým neujdeme!“ krièí Marduk a spotený supí v •ažkom pancierovom brnení. „Ešte kúsok pobehni, t sa chodba zužuje, tam máme šancu!“ zamumlal udýchaný Krakonoš strategicky. Druhovia dobehli do užšej chodby len tak-tak aby sa vzápätí vrhli do boja s pavúkmi ktorí po nich už naèahovali chlpaté konèatiny.

Žaneta sa pri poh¾ade na obrovské nechutné tvory snaží skry• v tieni a Krakonoš s Arniem už mumlajú akési mocné formulky. Obom akoby súèasne vyletí z napriahnutej ruky ohnivá gu¾a a tá v blízkosti príšer exploduje a zraní ich tak ohòom. V tom rámuse nie je poèu• ani slova, len nadskakujúce Mardukove mokré fúzy prezrádzajú, že sa taktiež pokúša zosla• akési zaklínadlo. O pár sekúnd dopadá za ohlušujúceho rachotu zo kdesi z hora ståp ohòa tak jasný, že sa druhovia musia odvráti• alebo aspoò privrie• oèi. Dva pavúky ležia màtve na zemi, no ïalšie sa sápu do úzkej chodby.

Bushido skoèí medzi èarodeja a najbližšieho pavúka jeho päste dopadajú na mohutné chlpaté telo. Praskavé zvuky upokojujú mnícha, že rany sa neminuli úèinkom. V tom sa spoza jedného pavúka Žaneta vykráda doteraz zahalená tieòmi a vnára svoje dýky hlboko do brucha beštie. Tá od bolesti vydá ne¾udský škrek ktorý im trhá uši a ihneï sa vrhá na malú zlodejku. „Ignifaxus!“ krièí svoje posolstvo smrti Krakonoš a mieri ukazovákom na mohutnú obludu. „Inkendé!“ sekunduje mu Arnie a ich zachmúrené poh¾ady zraèia silu. Obrovskú magickú moc. Skaza mocnej mágie drtí nepriate¾a.

Vo chvíli kedy boj vrcholí a druhovia si myslia že je všetkému koniec si Bushido všimne že sa k nim od chrbta èosi približuje. „Pozor! Útok odzadu!“ skríkne a beží oproti pribiehajúcim príšerám. Pavúkom podobné tvory, ktoré majú miesto konèatín klepetá sa vrhajú z opaènej strany do miestnosti. „Pelorova noha!“ ježí fúz nad pribiehajúcimi potvorami klerik „odkia¾ sa tu vzali?!“ Nemrhá však èas a prosí Pelora aby mu v tejto •ažkej chvíli pomohol ako svojmu služobníkovi.

„Skrze svoju svätú moc,

volám •a Pelor na pomoc!“

krièí fúzatý kòaz svoju modlitbu až mu fúzu pod nosom tancujú divoké tango. V tej chvíli sa pred pribiehajúcimi klepetovcami zjavia obrovské medvede, ktoré sa ihneï vrhajú na na nepriate¾ov a trhajú ich na kusy. Ostatní èlenovia družiny sa nedávajú zahanbi• a po tom, ako skoncujú s pavúkoidmi sa ich pozornos• obráti na druhú stranu. Tam vidia ako Bushido s poèetnými krvácajúcimi ranami stále však s nezmenšenou rýchlos•ou rozdáva jednu ranu za druhou a láme konèatiny a panciere príšer akoby to boli drevené bábky. Èarodej i kúzelník mávajú rukami ako sa snažia v rýchlosti zosiela• kúzla a Žaneta sa im snaží drža• prerastené chrobáky ïalej od tela. Nepriate¾ov je však príliš mnoho. Medzi klepetovcami sa objavujú ïalšie nechutné potvory muchám podobné stvorenia. „Tuším sa pootvárali dvere v celom podzemí a tieto dlho nekàmené potvorky sa snažia svoj potravinový deficit eliminova•“ zúfalym výrazom, no pokojne vraví Krakonoš. „Nevyzerá to dobre“ dodáva Žaneta pri poh¾ade na ïalšiu vlnu nepriate¾ov. Marduk však zvolá mocným hlasom pokojne akoby ho prestúpil duch jeho patróna ïalšie mocné kúzlo. Pred nimi sa vytvorí stena rotujúcich èepelí. Zatia¾ èo udivení druhovia lapajú po dychu Marduk s úšk¾abkom volá na roj. „Poïte si teraz pre mòa vy biedne tvory!“ volá a rehoce sa ako pomätený. Najväèší z chrobákov, chví¾u zaskoèení prekážkou sa vrhá cez òu na druhov. Ako náhle sa jeho telo dotkne èepelí prejde ním utrpenie a boles• akú ešte neokúsil. Škrekom sa s•ahuje naspä• a z jeho tela kvapká na zem zelená želatinová hmota.

„Mali by sme odtia¾to vypadnú• èím skôr“ hovorí Bushido •ažko oddychujúc ku Krakonošovi. "Vieš nás odtia¾to dosta•?“ Krakon pokýva hlavou na znak súhlasu no v tej chvíli sa cez bariéru èepelí vrhajú besniace tvory na druhov. Napriek sile a bolesti, napriek zraneniu prekonávajú prekážku aby zahubili pôvodcov všetkého, aby ukojili svoj neutíchajúci hlad.

Zaèína sa súboj, ktorí rozhoduje èi ešte niekedy druhovia uvidia nad hlavami oblohu, alebo èi na ich telesných schránkach budú hodova• prerastené príšery podzemia. Druhovia sa vzopreli a spoloène sa postavili posledným trom najväèším chrobákom. Bushido èervený od krvi s poèetnými zraneniami, Žaneta s fialovou tvárou od úderu a škrabancami po celom tele, Arnie a Krakonoš, ktorým už mocné zaklínadlá dochádzajú a unavený a vyprahnutý klerik, ktorý má pre sebou len vidinu dobrého, chladného rumu. Možno i preto, že pri vidine rumu sa neprehráva druhovia nakoniec z posledných síl príšery porážajú a Krakonoš zosiela svoje posledné kúzlo, záchrana pred ïalším pribiehajúcimi potvorami.

Skupina sa ocitá v meste a vyèerpaná padá na zem.